

Till Ålands lagting

Lag- och kulturutskottets betänkande

Ändringar av lagtingsordningen

- Talmanskonferensens lagförslag nr 1/2014-2015

INNEHÅLL

Sammanfattning.....	1
Talmanskonferensens förslag.....	1
Utskottets förslag.....	1
Utskottets synpunkter.....	1
Allmän motivering.....	1
Detaljmotivering.....	2
Ärendets behandling.....	4
Utskottets förslag.....	4

Sammanfattning

Talmanskonferensens förslag

Talmanskonferensen har utvärderat lagtingets nya lagtingsordning och föreslår vissa mindre ändringar. En översyn av arbetsordningen pågår och ett förslag kommer att presenteras när lagtinget har fattat beslut om lagtingsordningen.

Utskottets förslag

Utskottet föreslår att lagtinget antar lagförslaget med vissa ändringar.

Utskottets synpunkter

Allmän motivering

En ny lagtingsordning och arbetsordning trädde ikraft den 1 november 2011. Regelverket har således varit ikraft under större delen av innevarande mandatperiod och avsikten har från början varit att regelverket ska utvärderas efter en mandatperiod. Talmanskonferensen tillsatte därför en arbetsgrupp som berett föreliggande förslag till behövliga ändringar av lagtingsordningen och vars förslag omfattades av talmanskonferensen.

Utskottet delar talmanskonferensens bedömning att erfarenheterna av den nya lagtingsordningen och arbetsordningen huvudsakligen är positiva men att praktiken ändå visar att ett visst behov av ändringar föreligger. Utskottet omfattar de av talmanskonferensen föreslagna ändringarna och tillför därtill vissa kompletteringar som bland annat rör justeringsutskottet, självstyrelsepolitiskämndens roll, lagtingsgruppernas status och budgeteringen av affärsverk.

Några av de ändringar som föreslås faller med tvekan innanför ramen för ärendet men eftersom det handlar om lagtingets eget regelverk som parlamentet förfogar över, anser utskottet att initiativet till ändringar även kan komma från lagtingets utskott.

Detaljmotivering

20 § Självstyrelsepolitiska nämnden

Utskottet föreslår inte några ändringar av paragrafen men har diskuterat möjligheten att ändra självstyrelsepolitiska nämndens status så att nämnden skulle bli ett utskott. En av de invändningar som har rests i diskussionen om en ändring av nämndens status är att talmannen, som är ordförande för nämnden, bör ha en roll som står över dagspolitiska frågor. Utskottet konstaterar dock att en ändring av nämndens status till utskott inte i sig skulle behöva innebära att nämnden och därmed talmannen skulle få ett vidgat ansvarsområde eftersom nämnden redan i dagsläget i praktiken fungerar som ett extempolitiskt utskott. Dock har utskottet valt att inte förändra nämndens status men föreslår en ändring av 31 § så att lagtinget ska kunna besluta att ett ärende som gäller lagtingets bifall till ikraftträdande av en internationell förpliktelse ska kunna remitteras till självstyrelsepolitiska nämnden.

Utskottet, som konstaterar att nämnden föreslås få en utökad befogenhet i subsidiaritetsärenden, önskar vidare betona nämndens roll som ett aktivt EU-organ inom lagtinget. Såsom det vid ett flertal tidigare tillfällen har framhållits från nämndens sida är EU-frågorna inte en del av lagtingets dagliga arbete på ett sådant sätt som lagtinget skulle önska varför utskottet betonar vikten av att landskapsregeringen i större utsträckning samråder med lagtinget i för Åland intressanta EU-ärenden samt att nämnden och lagtingets övriga organ tar en aktiv roll för att hålla sig uppdaterad i aktuella EU-ärenden bland annat genom att begära information från landskapsregeringen samt via andra tillgängliga kanaler.

21 § Lagtingets utskott

Utskottet föreslår ingen ändring av antalet permanenta utskott. Beslutet tillkom efter en omröstning som utföll (4-2). Beslutet biträdades av ordförande Katrin Sjögren samt ledamöterna Axel Jonsson, Harry Jansson och Gun-Mari Lindholm.

Talmanskonferensen föreslår att justeringsutskottet inte längre ska vara obligatoriskt utan att det ska kunna tillsättas på förslag av talmannen. Utskottet föreslår dock en ändring av paragrafen så att lagtinget alltid ska tillsätta ett justeringsutskott men att utskottet på förslag av talmanskonferensen ska kunna avskaffas. Utskottet vill härigenom understryka vikten av den formella justeringen av lagtings beslut och av att ledamöterna tar ansvar för beslutens innehåll. Justeringsutskottet är dock inte avsett att utgöra ett permanent utskott och dess ordförande ska därför inte vara representerat i talmanskonferensen.

Vid justeringen görs en kontroll av att expeditioner överensstämmer med besluten och samtidigt görs en språklig kontroll av lagspråket som måste följa stränga kvalitetskrav. Vid justeringen är språkriktighet och läsbarhet ledord såsom också vid utformningen av lagtexter.

31 § Beredningen av ärenden

Utskottet föreslår en ändring av paragrafens andra moment så att lagtinget ska kunna besluta att ett ärende som gäller bifall till ikraftträdande av en internationell förpliktelse ska kunna remitteras till självstyrelsepolitiska nämnden istället för till ett utskott. Utskottet anser att en möjlighet att remittera internationella avtal till nämnden bör finnas exempelvis i fråga om EUs grundfördrag. I praktiken har det varit nämnden som berett dessa ärenden också tidigare men i form av ett utlåtande till det behöriga utskottet.

Vidare föreslår utskottet en ändring av inledningen till momentet så att bestämmelsen ska tillämpas på alla ärenden som rör lagtingets bifall till ikraftträdandet av internationella avtal, oavsett avsändaren.

36 § Misstroendeyrkande

Utskottet föreslår ingen ändring av talmanskonferensens förslag.

Beslutet tillkom efter en omröstning som utföll 4 – 2. Beslutet biträdades av ledamöterna Harry Jansson, Gun-Mari Lindholm, Åke Mattsson och Roger Slotte. Ordföranden Katrin Sjögren och ledamoten Axel Jonsson fogar en reservation till betänkandet.

48 § Lagtingsgrupper

Utskottet föreslår att lagtingsgrupperna i likhet med riksdagsgrupperna ska ha status som juridisk person. Ändringen föranleds av behovet att klargöra att de medel som genom beslut av kanslikommissionen tilldelas lagtingsgrupperna inte är avsedda att användas på ett sätt som gynnar de enskilda ledamöterna i lagtingsgrupperna och som därför inte kan anses vara de enskilda ledamöternas personliga inkomst.

Enligt självstyrelselagens 18 § 1p. har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om lagtingets organisation och uppgifter samt val av lagtingets ledamöter, landskapsregeringen och under denna lydande myndigheter och inrättningar. Enligt utskottets mening inryms i denna behörighet möjligheten att på motsvarande sätt som för parlamentet i Finland också för parlamentet på Åland bestämma att de politiska grupperna ska ha status som juridisk person.

Enligt gällande paragraf ska närmare bestämmelser om lagtingsgrupperna tas in i arbetsordningen där det finns ytterligare en delegering till kanslikommissionen. Kanslikommissionen fattade i december 2014 beslut om nya regler för stödet till lagtingsgrupperna. Enligt de nya reglerna ska lagtingsgrupperna bland annat sköta sin bokföring på samma sätt som föreningar. Någon ändring av sättet att bokföra kommer således inte att bli nödvändig till följd av att lagtingsgrupperna föreslås bli juridiska personer. Inte heller i övrigt torde ändringen enligt utskottets bedömning innebära några förändringar i fråga om lagtingsgruppernas verksamhet.

53 § Budgetens innehåll

Utskottet föreslår att det till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket de allmänna grunderna för landskapets affärsverks verksamhet och ekonomi utfärdas genom landskapslag. Inkomstposter och anslag som gäller affärsverken tas in i budgeten endast till den del det anges i landskapslag och i samband med behandlingen av budgeten godkänner lagtinget de centrala målen för affärsverkens tjänster och övriga mål för verksamheten.

Bakgrunden till bestämmelsen är att utskottet i samband med behandlingen av ärendet fått ta del av landskapsregeringens planer på det affärsverk som nu ingår i förslaget till landskapslag om ett fastighetsverk (LF 24/2014-2015). Det planerade fastighetsverket är tänkt att bli ett affärsverk som är en organisation utanför landskapets budget.

Enligt gällande bestämmelser tillämpas fullständighetsprincipen vilket innebär att alla inkomster och alla anslag ska ingå i landskapets budget. Principen framgår av 53 § lagtingsordningen. Ett undantag från principen finns dock exempelvis när det gäller fonder utanför budgeten. Eftersom förslaget till landskapslag om ett fastighetsverk förutsätter en förändring av fullständighetsprincipen i lagtingsordningen bör det göras ett undantag så att det är möjligt att i vanlig landskapslag lagstifta om hur affärsverk ska synas i landskapets budget.

Det föreslagna undantaget motsvarar till sitt innehåll grundlagens 84 § 4 mom.

61 § Lagtingets deltagande i parlamentets subsidiaritetskontroll
Ändring är av språklig natur.

62 § Sekretess

Enligt lagtingsordningens 62 § ska medlemmarna i självstyrelsepolitiska nämnden eller i ett utskott som deltar i behandlingen av ärenden som gäller Europeiska unionen, iaktta den sekretess som är påkallad av att rikslagstiftningen gäller för sekretess och handlingars offentlighet i frågor som avses i 9a kap. självstyrelselagen.

Grundregeln för lagtingets arbete är att utskottens betänkanden och utlåtanden samt protokoll blir offentliga när ett ärende är slutbehandlat. Detta gäller även de protokoll som förs vid samråd och information om EU-ärenden, dock så att om protokoll som berör ärenden som är sekretessbelagda eller ännu inte offentliga på EU-nivå blir offentliga först om och när EU-ärendet blir offentligt.

Ärendets behandling

Lagtinget har den 25 mars 2015 inbegärt lag- och kulturutskottets yttrande över lagförslaget.

Utskottet har i ärendet hört vicelantrådet Roger Nordlund, ministern Wille Valve, europrättschefen Michaela Slotte, lagberedaren Diana Lönngren, tidigare lagtingsdirektören Lars Ingmar Johansson samt landskapsrevisorn Dan Bergman.

I ärendets avgörande behandling deltog ordföranden Katrin Sjögren samt ledamöterna Axel Jonsson, Harry Jansson, Gun-Mari Lindholm, Roger Slotte och Åke Mattsson.

Beslutet tillkom efter två omröstningar som framgår av detaljmotiveringen. Ordföranden Katrin Sjögren och ledamoten Axel Jonsson fogar en gemensam reservation till betänkandet och lagtingsledamoten Axel Jonsson fogar ytterligare en reservation till betänkandet.

Utskottets förslag

Med hänvisning till det anförda föreslår utskottet

att lagtinget antar lagförslaget i följande lydelse:

L A N D S K A P S L A G **om ändring av lagtingsordningen för Åland**

(Ingressen lika som i lagförslaget.)

2 kap.

Lagtinget och lagtingsledamöterna

5 §

(Lika som i lagförslaget).

7 §

(Lika som i lagförslaget).

13 – 14 §§

(Lika som i lagförslaget).

3 kap. Lagtingets organisation

18 – 19 §§

(Lika som i lagförslaget).

20 §

(Lika som i lagförslaget).

21 §

Lagtingets utskott

(1 - 2 mom. lika som i lagförslaget).

Lagtinget *ska* även tillsätta ett justeringsutskott. På förslag av *talmanskonferensen kan justeringsutskottet* avskaffas.

(4 - 8 mom. lika som i lagförslaget).

21a §

(Lika som i lagförslaget).

4 kap. Regeringsbildningen

25 – 26 §§

(Lika som i lagförslaget).

5 kap. Ärenden i lagtinget

28 §

(Lika som i lagförslaget).

31 §

Beredningen av ärenden

(1 mom. lika som i gällande lag).

Ett ärende som gäller lagtingets bifall till ikraftträdande av en internationell förpliktelse ska talmannen utan dröjsmål översända till landskapsregeringen för ett yttrande som bör föreligga när ärendet remitteras till ett utskott om inte talmannen, om möjligt efter att ha hört talmanskonferensen, i ett enskilt ärende beslutat att ett yttrande inte är nödvändigt. Landskapsregeringen ska behandla ett sådant ärende i skyndsam ordning. Lagtinget kan besluta att ett ärende som gäller lagtingets bifall till ikraftträdande av en internationell förpliktelse istället ska remitteras till självstyrelsepolitiska nämnden.

(3 mom. lika som i gällande lag).

33-34 §§

(Lika som i lagförslaget).

36 §

(Lika som i lagförslaget).

38 §

(Lika som i lagförslaget).

41 §

(Lika som i lagförslaget).

**6 kap.
Information och offentlighet**

44 §

(Lika som i lagförslaget).

46 §

(Lika som i lagförslaget).

48 §

Lagtingsgrupper

Lagtingsledamöter kan komma överens om att samverka som en lagtingsgrupp i lagtinget. *Lagtingsgrupperna har status som juridisk person.* Närmare bestämmelser om lagtingsgrupperna kan intas i arbetsordningen.

**8 kap.
Finanserna**

52 §

(Lika som i lagförslaget).

53 §

Budgetens innehåll

(1 – 3 mom. lika som i gällande lag).

De allmänna grunderna för landskapets affärsverks verksamhet och ekonomi bestäms genom landskapslag. Inkomstposter och anslag som gäller affärsverken tas in i budgeten endast till den del det anges i landskapslag. I samband med behandlingen av budgeten godkänner lagtinget de centrala målen för affärsverkens tjänster och övriga mål för verksamheten.

**9 kap.
Internationella förhållanden**

58 §

(Lika som i lagförslaget).

59 §

(Lika som i lagförslaget).

61 §

Lagtingets deltagande i parlamentens subsidiaritetskontroll

Bestämmelser om hur beslut fattas om lagtingets ståndpunkt huruvida ett utkast till en *lagstiftningsakt från Europeiska unionens kommission* är förenligt med subsidiaritetsprincipen finns i 20 § samt i lagtingets arbetsordning.

**11 kap.
Särskilda bestämmelser**

64 §

(Lika som i lagförslaget).

(Ikraftträdelsebestämmelsen lika som i lagförslaget.)

Mariehamn den 26 maj 2015

Ordförande

Katrin Sjögren

Sekreterare

Susanne Eriksson

Till Ålands lagting

Reservation till lag- och kulturutskottet betänkande nr 12/2014-2015 gällande ändringar av lagtingsordningen

Eftersom vårt förslag till ändring av 36§ Misstroendeyrkande inte omfattats reserverar vi oss mot lagförslaget till den delen.

Att ett misstroendeyrkande endast kan riktas mot lantrådet, inte mot enskilda medlemmar av landskapsregeringen avviker från allmänt omfattade principer i parlamentariska styrelseskick.

Parlamentarism innebär att regeringen i alla situationer ska åtnjuta folkrepresentationens förtroende. I de allra flesta parlamentariska styrelseskick förverkligas detta genom att ett misstroendeinstitut ingår i författningen. Detta är i regel utformat så att ett misstroendeyrkande kan riktas antingen mot regeringschefen/regeringen som helhet eller mot en enskild medlem av regeringen.

Också i nu gällande lagtingsordningen finns den parlamentariska principen uttalad, genom bestämmelsen i 4 § som anger: ”Regeringsmakten utövas av landskapsregeringen, vars medlemmar ska åtnjuta lagtingets förtroende.” Den bestämmelsen följs inte upp i 36 § på ett sätt som motsvarar innebörden av 4 §.

Det väsentliga i fråga om misstroendeinstitutet i ett parlamentariskt system är att regeringen som kollektiv men också varje enskild medlem av regeringen i varje situation ska vara medveten om att uppdraget måste utövas på ett sådant sätt att förtroendet kan bibehållas. I annat fall kan frågan om misstroende väckas.

Nuvarande reglering innebär att de enskilda ministrarna kan anses fria från individuellt politiskt ansvar och endast delar ett kollektivt ansvar med kollegerna i landskapsregeringen.

Genom lagstiftning och praxis har de enskilda medlemmarna i landskapsregeringen med tiden tilldelats allt mera makt och ansvar. Graden av ”ministerstyre” har under årens lopp utökats betydligt.

Eftersom de enskilda medlemmarnas ställning och makt på detta sätt utvecklats och utökats är det också nödvändigt att deras ansvar tydligt betonas. Möjligheten att väcka misstroende mot en enskild medlem markerar varje ministers ansvar som medlem i det kollektiv landskapsregeringen utgör.

Även om lantrådet har det yttersta ansvaret för landskapsregeringens handlande kan det ändå uppstå situationer där lantrådets ställning eller landskapsregeringens politiska bas inte ifrågasätts men där en enskild ledamot på något sätt betett sig så klandervärdt eller gjort sådana politiska felbedömningar att ett misstroendeyrkande mot ledamoten enskilt kan anses motiverat. Att i ett sådant fall rikta ett misstroende mot lantrådet skapar onödig turbulens och leder till politiska spänningar och osäkerhet. Ett miss-

troende mot lantrådet leder till hela regeringens fall, nya regeringsförhandlingar och ett nytt handlingsprogram.

Om misstroendet gäller hela regeringen eller lantrådet ska talmannen enligt 27 § 2 mom. bevilja vederbörande avsked och ny regeringsbildning vidta enligt 24 och 25 §§. Om misstroendet avser en enskild ledamot är det knappast skäligt att åtgärden medför hela regeringens fall. Det är tillräckligt att talmannen enligt gällande bestämmelser beviljar vederbörande avsked och att lantrådet föreslår en ny medlem som utnämns av talmannen. Eventuellt kan 27 § 2 mom. kompletteras så att talmannen utan särskild begäran beviljar också en enskild medlem avsked om han/hon saknar lagtingets förtroende.

Med anledning av det ovanstående föreslår vi

att lagtinget beslutar att 36 § i lagtingsordningen får följande lydelse:

36 §

Misstroendeyrkande

Minst fem lagtingsledamöter kan framställa ett skriftligt yrkande på att lagtinget ska förklara att ~~lantrådet~~ *landskapsregeringen eller någon av dess medlemmar* saknar lagtingets förtroende. För godkännande av ett yrkande om misstroende krävs minst 16 röster. I lagtingets arbetsordning finns närmare bestämmelser om misstroendeyrkande.

Mariehamn den 26 maj 2015

Katrin Sjögren

Axel Jonsson

Till Ålands lagting

Reservation till lag- och kulturutskottets betänkande nr 12/2014-2015 gällande ändringar av lagtingsordningen

Undertecknad har under behandlingen föreslagit att ersättersystemet avskaffas. Denna fråga diskuterades ingående i samband med den totalrevidering av lagtingsordningen som genomfördes 2010 med utgångspunkt i två lagmotioner i ärendet.

Lagtingsledamot Danne Sundman och lagtingsledamot Anders Eriksson anförde då bland annat följande i frågan:

”Samtidigt medlemskap i lagtinget och landskapsregeringen

Den bestämmelse, populärt kallad ”Lex Gunnar”, enligt vilken en lagtingsledamot inte samtidigt kan vara medlem av landskapsregeringen infördes genom en lagmotion år 1970. En motsvarande bestämmelse togs in då landstingsordningen totalreviderades år 1972.

2001 års kommitté för utredning av parlamentarism

Bestämmelsen om samtidigt medlemskap i lagtinget och landskapsregeringen berördes i 2001 års kommitté för utredning av parlamentarism som i sin rapport av den 11 juni 2003 anförde följande argument för och emot bibehållande av den s.k. Lex Gunnar:

En lagtingsledamot som också sitter i landskapsstyrelsen har redan tagit ställning till olika frågor och har därmed sin handlingsfrihet beskuren. Utan Lex Gunnar skulle det kunna bli svårigheter att besätta utskottsuppdragen i lagtinget om landskapsstyrelsens medlemmar också har mandat i lagtinget. Ett annat ofta upprepat argument var enligt kommittén att bestämmelsen motverkar maktkoncentration och breddar underlaget för att besätta olika politiska uppdrag. Systemet med suppleanter har också ansetts medföra vissa olägenheter bland annat för att de lagtingsledamöter som innehar suppleantplats i lagtinget ofta blir särskilt lojala mot landskapsstyrelsen på grund av sin egen beroendeställning. Den omständigheten att ersättare är lojala mot sin grupp och sin regering kunde enligt kommittén dock knappast betraktas som något anmärkningsvärt eller negativt; parlamentarismen som system bygger på partidisciplin och gruppsamhörighet. Suppleanterna bedömdes ha en utsatt situation i och med att deras uppdrag kan upphöra från en dag till en annan om landskapsstyrelsen avgår. Grupper som medverkar i landskapsstyrelsen och som har ersättare i lagtinget ”exponerar” enligt kommittén flera personer än andra grupper.

Kommittén konstaterade vidare att om regeln skulle upphävas kan det tänkas få som följd att också sådana personer som inte har en plats i lagtinget skulle utses till medlemmar i landskapsregeringen för att inte dränera lagtingsgrupperna alltför mycket vilket har både positiva och negativa verkningar. Ett visst antal icke-parlamentariker kan tillföra landskapsstyrelsen nya insikter och erfarenheter. Om flera icke-parlamentariker tas med i landskapsstyrelsen kan detta å andra sidan betraktas som en brist i gruppens

demokratiska förankring i och med att dessa personers ställning inte har prövats i ett val.

Det bedömdes även som viktigt att landskapsstyrelseledamöterna är närvarande vid lagtingets plena eftersom den viktiga politiska debatten bör föras i lagtinget. Är landskapsstyrelseledamöterna samtidigt medlemmar av lagtinget garanteras deras närvaro i plenum. Är de frånvarande kan majoritetsblockets röstövertikt riskeras vid eventuella omröstningar.

Kommittén kom visserligen fram till slutsatsen att Lex Gunnar ska bibehållas men betänkandet visar att det sammantaget finns argument såväl för som emot ett samtidigt medlemskap i lagtinget och landskapsregeringen.

Förslaget i lagmotionen

I den lagmotion som låg till grund för gällande lagtingsordning ansågs att medlemskap i landskapsregeringen inte ska utgöra ett hinder för samtidigt ledamotskap i lagtinget. Förutom ovan nämnda fördelar med ett sådant system kan det konstateras att eftersom det numera tillämpas parlamentarism i relationen lagtinget-landskapsregeringen äger argumenten om beskuren handlingsfrihet och maktkoncentration inte längre samma riktighet. Mot bakgrund av att parlamentarism innebär att en regering ges en fullmakt att driva en viss politik och att söka stöd för den i parlamentet är det naturligt att regeringsledamöterna kan argumentera och vid behov även rösta för sina egna förslag vilket är fallet i många andra parlamentariska system.

Denna förändring och en framtida utveckling av självstyrelsen förutsätter dock att landskapsregeringens arbete i grunden effektiveras och reformeras. Landskapsregeringens roll måste stärkas framför allt i fråga om utvecklingsarbete och den politiska styningen måste öka vilket förutsätter att uppgiftsfördelningen mellan ministrarna och förvaltningen klarläggs. Förvaltningen ska handha myndighetsutövningen och lagtillämpningen vilket bland annat innebär att avsevärt färre beslut bör fattas i landskapsregeringens plenum. Besluten i plenum bör ersättas av tydlig lagstiftning samt klara principbeslut som förvaltningen därefter har att följa i fråga om exempelvis beviljande av olika tillstånd. Ett sådant tillvägagångssätt ökar förutsägbarheten för medborgarna samt tryggar rätten till likabehandling. Ett ytterligare vägande skäl för att slopa ersättersystemet i lagtinget är att det genast efter valet ska stå klart vilka som sitter i lagtinget. Det att lagtingsledamöter som fått stort stöd av väljarna måste frånträda sitt uppdrag och den makt som tillerkänts dem av väljarna när de blir ministrar är i grunden fel sett ur ett demokratiskt perspektiv. Dessa ersätts med ledamöter, med ofta väsentligt lägre röstetal, ledamöter som egentligen inte har folkets förtroende. Dessutom beaktas ersätternas osäkra situation vilket inte längre är ett problem.

Lagtinget skulle i ett sådant scenario fortsättningsvis bestå av 30 ledamöter men bestämmelsen i gällande lagtingsordnings 6 § enligt vilken den som valts till ledamot av landskapsregeringen ska frånträda sitt uppdrag som ledamot av lagtinget för den tid uppdraget i landskapsregeringen varar, skulle utgå. Ledamöterna i landskapsregeringen skulle förbli medlemmar i lagtinget men inte kunna vara medlemmar i utskott. Detta innebär en relativt stor ekonomisk inbesparing.

En reform enligt ovan förutsätter att landskapsregeringens arbete i grunden effektiveras och reformeras, sålunda behöver den regering som tillträder efter valet i oktober 2011 revidera sitt sätt att arbeta. Lagtingets arbete behöver också organiseras så att det möjliggör för ministrarna att delta i så stor utsträckning som möjligt i debatten och fattandet av avgörande beslut.”

Undertecknad anser att ovanstående argument fortsättningsvis står sig väl, och att lagtinget borde besluta att avskaffa ersättersystemet samt genomföra de organisatoriska förändringar det föranleder.

Med anledning av det ovanstående föreslår jag

att lagtinget beslutar att 7 § i lagtingsordningen får följande lydelse:

7 §

Valbarhet och inskränkningar i rätten till lagtingsuppdrag

Valbar i lagtingsval är varje röstberättigad som inte är omyndig eller som innehar en militär tjänst. Förlorar en ledamot sin valbarhet, upphör hans eller hennes uppdrag som ledamot av lagtinget.

Mariehamn den 26 maj 2015

Axel Jonsson